

Nr 471.

Av herr **Lauren m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 210, med förslag till taxeringsförordning.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 210 till riksdagen med förslag till taxeringsförordning föreligga en del bestämmelser, som dels skilja sig från den nu gällande taxeringsförordningen och dels bibehålla desamma i oförändrat skick. Då flera av dem äro av sådan art, att de icke torde böra av riksdagen antagas i den form de föreligga, tillåta vi oss härmed mot dem göra följande invändningar och förslag.

8 §.

Det torde kunna allvarligt ifrågasättas, om de i denna paragraf föreslagna kommunombuden äro av behovet påkallade. Till nämndens övriga kommunvalda ledamöter skola utses »redliga och allmänt aktade personer, som kunna antagas besitta nödig insikt och erfarenhet för taxeringens verkställande», och då bör även bland dem finnas någon, som kan fylla de fordringar, vilka skola ställas på kommunombudet. Kommunombudet skall väljas på fyra år, under det att ordföranden, kronombudet och övriga ledamöter väljas årligen. Därjämte skall kommunombudet äga utöva den besvärshänsyn, som eljest tillkommer kommunen. Ligger ej i dessa bestämmelser den faran, att kommunombudet betraktar sig som en sorts allmän åklagare i taxeringsmål även om han icke äger förutsättningar att föra sådan talan? Det framhålles ofta svårigheten att få lämpliga ordförande och kronombud; varifrån skola då kommunombuden tagas?

Det torde dessutom vara olämpligt att inrätta befattningar, vars innehavare skola avlönas av kommunerna med arvoden, som ytterst bestämmas av länsstyrelserna.

Stadgandena om kommunombud och deras åligganden böra därför utgå ur förslaget.

I 5 mom. av samma paragraf stadgas, att skogsvårdsombud skall utses av vederbörande skogsvårdsstyrelse eller överjägmästare. Visserligen må detta ombud utses bland de kommunvalda ledamöterna, men intet hindrar, att det väljes utom deras krets. Då skogsvårdsstyrelsen i viss mån har

intresse av taxeringens utgång kan uppdraget lätt fattas så, att ombudet finner sig böra stå på styrelsens sida i första rummet och deklaratens i andra, något som är oförenligt med taxeringsprincipen. Det synes därför vara lämpligast, särskilt för att undvika skenet av partiskhet, att skogsvårdsombudet utsåges av länsstyrelsen på förslag av skogsvårdsstyrelsen eller överjägmästaren, i de fall första stycket av 5 mom. omförmäler.

36 §.

Enligt denna paragraf erhålla i likhet med vad nu är fallet vissa deklARATIONSSKYLDIGE utsträckt tid för avlämnandet av deklARATION, allenast med den skillnad, att då nu fordras anmälan för åtnjutandet av denna rätt sådan ej anses nödig enligt förslaget, detta oaktat tungt vägande skäl förebragts mot denna eftergift.

I större distrikt, där rörelseidkare tillkomma och upphöra med varje vecka, om ej oftare, är det omöjligt för taxeringsnämndens ordförande att hålla reda på vem som är och icke är bokföringsskyldig. Han måste därför redan på ett tidigt stadium av taxeringsarbetet infordra felande deklARATIONER, och då kan det ej undvikas, att mången, som haft rätt till anstånd, känner sig kränkt. Lättast avhjälpes detta genom bibehållandet av nuvarande bestämmelser om anmälningsplikt, vilket vållar deklARANTEN ett ytterst ringa besvär men ger ordföranden tillfälle att ordna arbetet rationellt.

39 §.

Den eftergift, som lämnas i denna paragraf, att skattskyldig som ej avlämnat deklARATION i föreskriven tid ändå äger rätt till klagan hos prövningsnämnden, torde icke vara till fromma för taxeringsarbetet. En person, som under beskattningsåret haft en större inkomst, som icke är allmänt känd, riskerar ingenting, om han underlåter att deklARERA, men väl har han utsikter att undgå skatt och freda sitt samvete med att han ingenting sagt. Följden torde också bliva, att prövningsnämndens arbete betungas i oerhörd grad, då denna nämnd får genom dessa klagomål övertaga en avsevärd del av det primära taxeringsarbetet. Ett bibehållande av nuvarande stadgande är därför nödigt.

Fråga är även, huruvida ej rätten att överklaga taxering bör förloras av den som uraktlåter att lämna infordrade upplysningar eller förete handelsböcker. I dagarna inträffat fall visar, att myndigheterna stå maktlösa mot den som tredskar med tillhandahållande av sina räkenskaper.

86 §.

Rörande taxeringslängderna stadgas beträffande inkomstlängden, att där skall särskilt antecknas

i avseende å kommunal inkomstskatt uppskattad inkomst, medgivna allmänna avdrag, taxerad inkomst, beloppet av medgivna ortsavdrag samt beskattningsbar inkomst.

Den sekretess, som skall omge taxeringsarbetet och särskilt de av den skattskyldige lämnade deklARATIONERNA, brytes här på ett betänkligt sätt. Ej nog med att i en offentlig handling — taxeringslängden — specificeras hans inkomster av fastighet, kapital, arbete eller rörelse, utan i kolumnen för allmänna avdrag kan vem som helst se huru stora avdrag för skuld-räntor m. m. deklARANTEN erhållit. Att längderna ofta studeras i sådant syfte är ett känt förhållande.

Genom att på sätt som sker med taxering till statsskatt å sidan för kommunala taxeringen ej införa mer än den taxerade inkomsten sedan de allmänna avdragen gjorts i deklARATIONEN bevaras sekretessen så långt sådant är möjligt.

Önskligt vore även, att riksdagen eller åtminstone första särskilda utskottet sattes i tillfälle att yttra sig om de föreskrifter om längdföringen Kungl. Maj:t ämnar utfärda.

Med anledning av vad vi här anfört få vi hemställa,

att riksdagen måtte i det föreliggande förslaget till taxeringsförordning enligt Kungl. Maj:ts proposition nr 210 göra följande ändringar beträffande

8 §. att bestämmelserna om kommunombud måtte utgå, samt att övriga paragrafer i förslaget, vilka behandla detta ombuds åligganden och rättigheter, omformuleras eller utgå;

att 5 mom. i denna paragraf omformuleras i sådan riktning, att skogsvårdsombud utses av länsstyrelsen på förslag av skogsvårdsstyrelsen eller vederbörande jägmästare;

36 §. att i tredje stycket av 1 mom. efter orden »så ock annan, som nästföregående år enligt lag varit skyldig föra handelsböcker, må» inskjutas orden: »efter anmälan senast den 15 februari under taxeringsåret»;

39 §. att orden »hos kammarrätten och Kungl. Maj:t» utgå på två ställen i 1:a mom. och i 2:a mom:s första stycke, samt att i 1:a mom. införas efter orden »sådan anmaning» å sista raden å sidan 24 följande: eller meddela upplysningar eller tillhandahålla bokföring och därtill hörande handlingar enligt 32 §, 2:a och 3:e mom.;

86 §. att i första *dels*-satsen i det stycke, som börjar

med orden: »I inkomstlängden antecknas särskilt»
måtte erhålla följande lydelse:

dels i avseende å kommunal inkomstskatt taxerad
inkomst, beloppet av medgivna ortsavdrag samt be-
skattningsbar inkomst.

Stockholm den 6 april 1927.

Erik Laurén.

Nils Månsson.

Albert Johansson.

Thore Alströmer.